

บุญพระเกศา

'หลวงพ่ोजีน-หลวงพ่อบุญ'(6) กับสุดยอดวัตถุมงคลแห่งยุค

บนปลายชีวิตเมื่ออายุขัยเพิ่มมากขึ้น แต่ "หลวงพ่อบุญ" วัดไผ่ล้อม จ.นครปฐม ไม่เคยว่างวันการปฏิบัติศาสนกิจ กลางวันจะฝึกสมาธิ ภาวนาจิต แผ่เมตตาให้ แก่สรรพสัตว์ทั้งปวง เวลาเช้าจรดบ่าย จะแบ่ง เวลาให้ญาติโยมที่มาหาได้พูดคุยปรึกษาทุกข์ สันทนาข้อธรรมะ รวมทั้งการรักษารูปปั้นด้วย ด้วยวิชาแพทย์แผนโบราณ โดยไม่มีการแบ่ง แยกชนชั้นวรรณะแต่อย่างใด ด้วยเหตุนี้ ทำให้ไม่ท้อมีเวลาพักผ่อน จนสังขารร่วงโรย มีสุขภาพไม่ท้อแย่งแรง เจ็บไข้ได้ป่วยบ่อย ครั้ง ต้องนอนเวียนเข้าออกแต่โรงพยาบาล เพื่อ ตรวจเช็กร่างกายอยู่เป็นนิจ แต่ไม่มีใครได้ยื่น ท่านบ่นว่าเหนื่อยลำไส้คล้ำ

วันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ.2547 ท่านได้ล้ม ป่วยอีกครั้ง คณะศิษย์ได้นำท่านเข้าตรวจเช็ก ร่างกาย ณ โรงพยาบาลนครปฐม คณะ แพทย์ได้ลงความเห็นว่าคุณควรพักรักษาตัว ที่ตึกสงฆ์ จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม คณะสงฆ์ และศิษยานุศิษย์ได้จัดพิธีฉลองสมณศักดิ์

พัตยศ "พระมงคลสิทธิการ" ถวายหลวงพ่อบุญ วัดไผ่ล้อม ซึ่งขณะนั้น อาการของท่านยังไม่ดีขึ้น ศิษยานุศิษย์จึงได้พาไปรักษาต่อที่โรงพยาบาล ซึ่งแพทย์ลงความเห็นว่าคุณมีอาการล้นหัวใจรั่ว และน้ำท่วมปอด ต่อมา วันที่ 13 มกราคม พ.ศ.2548 ได้ย้ายท่านไปยังโรงพยาบาลสมิติเวช กรุงเทพฯ ซึ่งขณะนั้นท่านยังมีอาการระบบล้นหัวใจรั่ว และน้ำท่วมปอด ต้องเข้ารักษาตัวในห้องไอซียู และฟอกไต เพื่อให้ระบบต่างๆ กลับมาดังเดิม กว่า 4 เดือนที่หลวงพ่อบุญต้องนอนอยู่บนเตียงคนป่วย โดยไม่มีวันเว้นว่ อาการจะดีขึ้น คณะศิษยานุศิษย์ได้แต่หวังว่าสักวันหนึ่งจะเกิดปาฏิหาริย์ให้ หลวงพ่อบุญหายจากอาการเจ็บไข้ได้ป่วย แลแล้วรอเล่าทุกคนแทบหมด

กำลังใจ กระทั่งวันที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ.2548 ก็เกิด ปาฏิหาริย์ขึ้น เมื่อจู่ๆ อาการ ของท่านกลับกระเดื่องขึ้น จนแพทย์อนุญาตให้กลับวัด ได้ ต่อมาในวันที่ 17 พฤษภาคม ท่านได้ร่วม ประกอบพิธีพุทธาภิเษกพระ

ขุนแผน-กุมารทอง ซึ่งถือว่าเป็นรุ่นสุดท้าย

ทางวัดได้จัดสร้างห้องผู้ป่วยไอซียู พร้อมอุปกรณ์ทางการแพทย์ทันสมัย ไว้ในกุฏิของท่านเป็นการเฉพาะ โดยทางคณะศิษยานุศิษย์ได้โยนสาย ลีธูจน์จากปะรำพิธีที่อยู่กลางแจ้งหน้าพระอุโบสถ ไปยังกุฏิของหลวงพ่อบุญ และให้ท่านถือไว้จนเสร็จพิธี

กระทั่งวันเสาร์ที่ 21 พฤษภาคม เวลา 6 โมงเช้า ก่อนหน้าพิธีไว้ครุฑ พาดราย 1 วัน ท่านเกิดอาการหน้ามืดและชักอย่างรุนแรงเป็นมุกเลือด อาการได้ ทรุดลงอีกครั้ง จนต้องรีบนำท่านส่งโรงพยาบาลสมิติเวช แพทย์ตรวจพบว่า ท่านเกิดอาการติดเชื้อในกระเพาะอาหาร มีเลือดออกอย่างมาก และไม่สามารถผ่าตัดได้ รุ่งขึ้นวันที่ 22 พฤษภาคม ซึ่งตรงกับวันวิสาขบูชา ในขณะที่สิ้นชนนุศิษย์หลังโหมบวงเวียนไหว้ครุฑพาดรายประจำปี หลวงพ่อบุญได้กำหนดจิตเจริญสมาธิภาวนา สวดมนต์อยู่บนเตียงผู้ป่วยอย่างเงียบๆ

โดยไม่แสดงอาการเจ็บปวดใดๆ
ให้เห็น จนกระทั่งเวลา 14.55 น.
หลวงพ่อบุญก็ละสังขารไปด้วย
อาการสงบในวัย 93 พรรษา 68

สำหรับพระเครื่องและวัตถุมงคลของหลวงพ่อบุญ ท่านสร้าง
ไว้หลายแบบพิมพ์และหลายปี
ด้วยกัน โดยเฉพาะพระเครื่องยุค
ต้นๆ ปัจจุบันเริ่มหายากและสน
นราคาเส้นหาสูง วัตถุมงคล
แต่ละรุ่นล้วนมีประสบการณ์เข้ม
ขลังด้านเมตตามหานิยม โชค
ลาภ-ค้าขาย แม้ในด้านแคล้ว
คลาด คงกระพันชาตรี ก็มีให้เห็น
บ่อยๆ ไม่ว่าจะผ่านไปกี่ปี ก็มี

ความศักดิ์สิทธิ์เข้มขลังไม่เสื่อมคลาย

อาทิ เหรียญเสมารุ่นแรก (พระอิริการพุด) ปี 2493, พระกริ่งไม้ล้อม
ปี 2512, พระสมเด็จใบไม้ เนื้อผงรุ่นแรก ปี 2512, พระพิมพ์ขุนแผน ปี
2500, รูปหล่อรุ่นแรก ปี 2538, กุมารทองสมบัติ รุ่นแรกเนื้อดินเจ็ดป่าช้า,
พระกริ่ง-ชัยวัดเนื้อตรอกโคก, เหรียญ 9 ยอด 90 ปี,

ประเภทเครื่องรางของขลังก็มี อาทิ กริ่งหนุมานรุ่นแรก ปี 2513,
ตะกรุด, หวายลูกนิมิต, ประคดเอว, ผ้ายันต์, ตัวต่อเงินต่อทอง, กำไล
ลือเล็ด, พระสังกัจจายน์, หนุมานเชิญธง, วัชร, ลูกอมหนุมานครอง
เมือง, แหวน เงิน เพิ่ม พุฒ, นางกวัก, ท้าวเวสสุวรรณ เป็นต้น

โดยเฉพาะเครื่องรางของขลังที่โดดเด่นทางด้านชัยชนะ ซึ่งเป็นการ
สานต่อตำราวิชาอาคมของพระเกจิอาจารย์รุ่นเก่า ด้วยการนำเอารูป
ลักษณ์ของหนุมานทหารเอกของพระราม มาจัดสร้างเป็นวัตถุมงคล กริ่ง
หนุมานรุ่นแรก เนื้อโลหะ หลวงพ่อบุญ สร้างขึ้นเมื่อปี 2513 พิมพ์สวยด้วย
เอกลักษณ์เฉพาะ

กระแสนิยมนับวันจะทวีความแรง จนของเก๋มีสร้างเบียดขับออกมา
แต่ยังห่างชั้นหลายช่วงตัว

อภิญญา